

SIC FUNNID SPÆLI

Frá at hava roynt at stremba móti tónleikatoppinum, er SIC nú farið aftur til røturnar, har tað snýr seg um at hava tað stuttligt. Nú er tað spæligleðin, ið drívir verkið

SIGURJÓN EINARSSON

Arið er 2013. Tað er eitt heitt kvøld í august mánaði, og limirnir í SIC hava júst givið seg 120 % á palli í »Wacken Metal Battle«-kappingini í Týsklandi. Sum vinnandi bólkur í føroysku kappingini hetta árið, umboðar SIC Føroyar og sleppa til týska tónleikafestivalin, »Wacken Open Air«, at kappast við aðrar, al-tjóða bólkar. Árið fyri hevur Hamferð skúgvæð alla mótstöðu til viks og vunnið hesa somu kapping. SIC vinnur ikki, men hóast tað, eru teir sera nøgdir við egnan innsats. Meðan rampuljósið so spakuliga kámost burtur, ganga limirnir í SIC av pallinum. Teir geva hvørjum øðrum eitt klemm fyri góða konsert og punktumið fyri summarið, men onkursvegna kennist hetta klemmið eins og menn siga hvørjum øðrum farvæl og takka fyri hesuferð. Menn eru troyttir, mentalt troyttir. Strembanin, at koma fram og náa tónleikatoppin tey seinni árin, hevur nú sett síni spor hjá limunum í føroyska tungmálmsbólkinum. Tveir limir í bólkinum, Frans Arge Galán og Gudmar Hansen, ynskja at halda ein steðg frá SIC og heldur brúka orkuna uppá aðrar tónleikaverkætlanir. SIC fer tí, óætlað ella ei, í dvala. Einkin hoyrist til bólkin í eina tíð, og so smátt fara søgurnar at ganga, at bólkurin ikki longur er virkin. Javnan fáa limirnir í bólkinum sama spurning, men heldur ikki teir duga heilt at svara hesum spurningi. Teir vita snøgt sagt ikki sjálvir, hvat ella hvussu teir skulu svara hesum, men tað hevur kanska sína orsök.

Í tvey ár hoyrist einki til bólkin, men nú er so smátt farið at prutla undir lokinum aftur.

SIC aftur í venjingarhølini

Vit eru stódd í venjingarhøli nummar fimm í Margarinfabrikkin. Í rúminum standa fleiri ljóðföri, ið bara bíða eftir, at onkur skal taka sær av teimum og fáa tey ljóð úr teimum, ið nú einaferð byðst til høvi, men tað sleppa tey ikki heilt enn. Fyrst skal ein samrøða fáast av vegnum – kanska ongantíð ov skjótt, tí tað merkist á monnum, at teir skjótt vilja sleppa ígongd! Eg lovi at gera skjótt av. Onkur limur er eitt sindur seinur

á veg, so eg og guitarleikarin, Eddie Jacobsen, trekkja okkum eitt sindur frá hinum og geva okkum stundir til eitt prát saman um bólkin. Leggi sjálvandi út við sama spurningi, hvar bólkurin hevur verið – ella ikki verið – tey seinastu tvey árin. Eddie tekur sigarettpakkan fram, fær sær eina sigarett og festir sær í.

– Ja, vit hava ongantíð havt nakað endaligt svar uppá handan spurningin. Tað hava verið ymiskir trupulleikar í bólkinum, haldi eg sjálvur. Tí var tað kanska lættast einki at siga. Menn hava ikki verið heilt samdir um tingini o.s.fr., so spurningur hevur eisini verið, um mann yvirhøvur tímdi at blíva við við hesum. Men fyri nøkrum mánaðum síðani birtist tankin at fara at spæla aftur, tí eru vit nú her, sigur Eddie, meðan hann sleppur sær av við øskuna á sigarettini, ið hevur hópað seg upp í oddinum.

– Men sjálvt um allir limirnir í bólkinum ikki altíð vóru samdir um tingini – og tað, at onkur valdi at taka ein steðg frá bólkinum, so var talan ongantíð um klandur millum limirnar í SIC, vissar guitarleikarin í SIC mær fyri.

Hóast limirnir ikki hava brúkt so nógv tíð saman tvey tey seinastu árin, so hava menn saknað tað góða vinalagið í bólkinum, eins og teir hava saknað at spælt saman. Og tá ið tankin, um at spæla saman aftur, byrjaði at gerast jaligur, varð avgjørt at fara í venjingarhølini aftur. Nýggir limir í bólkinum eru Ísak Petersen á bass og Henning Jensen á guitar, umframt uppruna trummuleikaran í bólkinum, Magnus Hansen, ið hevur játtað at taka enn eitt tørn handan pinnarnar, nú tað ikki lá fyri hjá Dennis Buhl at koma til Føroya til konsertina hóskvøldið, tá tónleikafestivalurin Við Múrin verður í Kirkjubø.

Sostatt kann staðfestast, at SIC enn er virkin sum bólkur, ið nú so dánt er við at vaknað úr dvala og enn einaferð er tilreiðar at blása áhoyrararnar um koll! So varð hatta líkasum komið uppá pláss.

Umframt konsertina Við Múrin, verður SIC eisini at hoyra á Reinsarínum tann 11. juli og á Tórsfest tann 25. juli.

Bólkurin stendur við eitt vegamót

Í mong ár strembaði SIC eftir at náa heilt upp í tónleikatoppin, og limirnir í bólkinum gjørdur eisini sítt til at røkka hesum málið. Tað er higartil blivið til tvær útgávur hjá bólkinum: Pandemonium í 2007, Tutl Records og Fighters They Bleed frá 2010, Tutl Records – 2011, Mighty Music.

Eisini var SIC á fleiri konsertferðum, har teir m.a. í 2009 framførdu heilar 52 konsertir uppá 60 dagar!

Men tónleikaheimurin er ísakaldur. Ikki altíð er tað lætt at fáa endarnar at røkka saman, og tað máttu limirnir í SIC eisini ásannað, tá alt kom til alt. Menn eru vorðnir eldri, hava fingið meira lívsroyndir og onnur atlit og størri ábyrgd eru nú tengd at limunum í bólkinum, enn tað kanska hevur verið áður. Tí ynskir bólkurin kanska ikki at fara somu rutuna umaftur, sum teir áður hava verið ígjøgnum.

Heldur er tað gleðin at spæla og

Nú er tíð til Rock 'n' f*** Roll!«**

Mikkjal Gaard Hansen,
forsangarin í SIC